

DE DHIMMI en DHIMMITUDE

Islamitische geestelijken beweren:

- de islam is een broederreligie van het christendom en het jodendom;
- onder islamitische heerschappij worden christenen en joden die dhimmis worden, verzorgd en beschermd.

Toen Mohammed naar Medina verhuisde, was het half joods en hij heeft hen vernietigd. Toen richtte hij zijn aandacht op de rijke Joden van Khaybar. Hij viel hen allen aan zonder provocatie en verpletterde hen. Ze verloren al hun rijkdom en bleven achtergelaten met een politieke status van derde klasse als dhimmi. De Joden werden onderworpen aan de sharia, verloren alle politieke macht, maar ze konden nog steeds Jood blijven. Als dhimmis moesten ze een jaarlijkse belasting jizya genaamd betalen, de helft van hun inkomen.

Uit de sharia:

0110 KAFIR ONDERDANEN VAN DE ISLAMITISCHE STAAT.

0111 Een formeel contract (dhimma) is gemaakt met christenen en joden, maar niet 'mormonen' ¹. Ze worden dan dhimmi.

ol 1.3 De dhimmis moeten de regels van de islam te volgen. De jizya betalen, de hoofdelijke dhimmi taks.

Als de dhimmis deze dingen doen, dan worden ze beschermd door de staat. Ze mogen hun godsdienst beoefenen, behouden hun eigen rechtbanken en wetten.

Hier zijn de volledige Sharia dhimmi regels uit een verdrag met christenen in het jaar 637 onder de tweede kalief. De regels zijn vergelijkbaar voor Joden en anderen.

Het verdrag van Umar

Wij zullen in onze steden of in hun buurt geen nieuwe kloosters, kerken, vrouwenkloosters, of cellen van monniken bouwen, noch zullen wij, bij dag of bij nacht, deze van hen die in puin vallen of zijn gelegen in de wijken van de moslims herstellen.

Wij zullen onze deuren wijd open houden voor voorbijgangers en reizigers. Wij zullen gedurende drie dagen kost en inwoning geven aan alle moslims die ons pad kruisen.

Wij zullen geen onderdak geven in onze kerken of in onze woningen aan een spion, noch hem verbergen voor de moslims.

Wij zullen onze godsdienst niet openbaar manifesteren noch iemand trachten er naar te bekeren.

Wij zullen niet beletten dat een van onze verwanten in de islam stapt als zij het wensen.

We zullen respect tonen voor de moslims, en wij zullen opstaan uit onze stoelen als ze willen zitten.

We zullen niet trachten op de moslims te lijken door het nabootsen van een van hun kledingstukken.

Wij zullen niet op zadels klimmen, noch zullen wij zwaarden omgorden noch enige vorm van wapens dragen, noch ze op onze persoon dragen.

Wij zullen geen Arabische inscripties graveren op onze zegels.

We zullen geen gegiste dranken (alcohol) verkopen.

We zullen het voorste deel ons hoofd scheren (een korte lok op het voorhoofd houden als teken van vernedering).

Wij zullen ons altijd kleden op dezelfde manier waar we ook zijn, en wij zullen de Zunnar rond onze tailles binden. (Christenen en joden moesten speciale kleding te dragen.)

We zullen onze kruizen of onze boeken niet ten toon stellen in de straten of markten van de moslims.

Wij zullen klepels in onze kerken alleen heel zacht gebruiken.

We zullen onze stem niet verheffen wanneer we onze doden volgen.

Wij zullen geen slaven nemen die werden toegewezen aan de moslims.

Wij zullen geen huizen bouwen die hoger zijn dan de huizen van de moslims.

Wie met opzet een moslim slaat zal de bescherming van dit pact verliezen. ²

Bovendien kon de dhimmi niet getuigen voor een sharia-rechtbank en daarom had hij geen recht op juridische bijstand in een geschil met een moslim. Een dhimmi kon Mohammed niet bekritisieren noch met een moslim spreken over het christendom.

Het decreet van kalief al-Moetawakkil, die regeerde van 846 tot 861 was een actualisering van de regels van deze tekst en werkte als een precedent voor veel anti-joodse en anti-christelijke verordeningen.³

Zo was er ook op andere wijze een ongelijke behandeling tussen dhimmi's en moslims:

Binnen de sjiiitische islam kon het gebeuren dat, wanneer een dhimmi ook maar één moslim onder de erfgenamen heeft, de hele erfenis naar de moslim ging.⁴

In de islamitische rechtsscholen, met uitzondering van de hanafitische, is de maximum straf voor de moord op een dhimmi het betalen van bloedgeld; doodstraf was niet mogelijk. In andere rechtsscholen werd de waarde van het leven van een dhimmi op de helft van het leven van een moslim gesteld. In de shafi'itische school werden joden en christenen op 1/3° van een moslim getaxeerd en aanhangers van Zarathustra (Zoroaster) op 1/15°.

Godslastering door zowel moslims als dhimmis wordt onder de sharia zwaar gestraft. De definitie van godslastering omvat de belediging van heilige teksten van moslims, het ontkennen van Mohammed als profeet en het maken van niet-respectvolle opmerkingen over de islam. Sommige geleerden schreven de doodstraf voor godslastering voor. Juristen van de sjiiitische school schreven soms geselen voor; de doodstraf was alleen

voor hen die zich herhaaldelijk aan godslastering schuldig maakten. ⁵

Veel dhimmis werden op beschuldiging van belediging van de islam ter dood gebracht. ⁶ Hoewel sommigen van hen vrijwillig de religieuze martelaarsdood kozen, waren de meesten het slachtoffer van persoonlijke veten of politieke meningsverschillen. De angst voor het beschuldigd worden van belediging van de islam was een van de grootste factoren bij het aannemen van een nederige houding tegenover moslims. ⁷

De sharia en de dhimmi verklaren hoe de christelijke naties zoals Turkije, Egypte, Noord-Afrika, Libanon, Syrië, Irak, en Ethiopië islamitisch werden. De heilige oorlog (Jihad) gaf moslims de politieke controle en vestigde de shariawetgeving. Vervolgens werden alle christenen dhimmis. Eeuwenlange djizjabelasting en derde klasse-status noopten hen om zich te bekeren. Het was de sharia en de dhimmi-status die het christendom in islamitische landen vernietigde.

Westerse beschaving kan niet overleven onder de sharia. ⁸ Nochtans is het invoeren van de sharia het streven van de hele islamitische clerus die actief is in Europa en Noord-Amerika ondanks het veelvuldig en intensief gebruik van takiyya, de orthodox islamitische heilige leugen, om ongelovige kafirs te misleiden. Zij verwerpen de scheiding tussen kerk en staat omdat zij de jizya willen opleggen aan al de niet-moslims of de ongelovige kafirs, heel overeenkomstig de islamitische doctrine:

Koran 9:29 Bestrijdt hen die niet geloven in Allah... en die zich niet voegen naar de wezenlijke godsdienst (de islam) onder diegenen aan wie de schrift gegeven is (bvb. Joden en Christenen) tot dat ze uit de hand de schatting (jizya) opbrengen in onderdanigheid. ⁹

Vooraf dat laatste woord spreekt boekdelen. Dhimmis zijn in de

eerste plaats onderworpen onderdanen. Bat Ye'or definieert dhimmitude als "de totaliteit van de karakteristieken op lange termijn ontwikkeld door gemeenschappen die zich in hun eigen thuisland conformeren aan de wetten en de ideologie geïmporteerd door de jihad." ¹⁰

Spijts de naïeve verontschuldiging en leugenachtige uitvluchten ononderbroken en hersenspoelend geformuleerd door de politiek correcte massamedia, pseudowetenschappelijke apologeten en corrupte islamofielen kan dit beschouwd worden als het uiteindelijke doel van de jihad: het opleggen van belastingen aan niet-moslims. Een parallel met de bedoelingen van de nomenclatuur van de EUSSR is helemaal niet toevallig.

De imperialistische ideologie van het islamitisch totalitarisme ¹¹ is roofzuchtig en parasitair van aard in navolging van de instructies nagelaten door de stichter die in feite de leider was van een roversbende en uitgroeide tot een krijgsheer aan het hoofd van een islamitische bezettingsmacht in niet-moslim territorium dat systematisch leeg werd geplunderd ¹² door de moslim-legers gedreven door het fanatisme van een als religie vermomde ideologie. ¹³ Nutteloos te vermelden dat een open en eerlijk gesprek met moslims hierover onmogelijk is en bij een confrontatie met islamitische geestelijken bijna zeker zal uitmonden in de beledigende beschuldiging dat diegene die hen tegenspreekt racist zou zijn en dat eender welke vertaling geheel conform het Arabisch taalimperialisme waardeloos zou zijn. Het Arabisch de moedertaal van de islam, de taal van de Koran en Mohammed, heeft geen woord voor "geweten". ¹⁴

1 De bepalingen zijn te vinden in het veertiende-eeuwse shariahandboek 'Umdat as-Salik wa 'Uddat an-Nasik. Reliance of the Traveller and Tools of the Worshipper, Engelse vertaling door Nuh Ha Mim Keller, 1991, is

geschreven in de 14° eeuw, Mormonen zijn een latere interpolatie.

2 Al-Turtushi, Siraj Al-Muluk, p. 229-30

3 Urbain Vermeulen, Islam en Christendom, Het onmogelijke gesprek?, Davidsfonds, Leuven, 1999

4 Bernard Lewis, The Jews of Islam, pp. 26-27, Princeton University Press, Princeton. ISBN 0-691-00807-8

5 Ibidem pag. 39

6 Norman Stillman, The Jews of Arab Lands: A History and Source Book, pag 103, Jewish Publication Society of America, Philadelphia. ISBN 1-82760-198-1, 1979

7 Bernard Lewis, The Jews of Islam, pag. 7

8 Bat Ye'or, Islam and Dhimmitude. Where Civilizations Collide, Fairleigh Dickinson University Press/Associated University Presses, Madison/Teaneck, NJ. ISBN 0-8386-3943-7, 2002

9 Mark Durie, The Third Choice, pag. 123, Deror Books, ISBN 978-119268-0000-4, 2010

10 Bat Ye'or, The Decline of Eastern Christianity: From Jihad to Dhimmitude, 1996, pag. 223.

11 Andrew G. Botsom, Sharia versus Freedom, Prometheus Books, ISBN 978-1-61614-667-2, 2012

12 Paul Fregosi, Jihad, Prometheus Books, ISBN 1-5757392-247-1, 1998

13 Peter Bontenius, Vrucht van de boom, pp 33-34, Uitgeverij Bontenius, ISBN 978-90-817003-1-3, 2011

14 C. "H" Martel, Satans Trinity, Minc publications

Kopieer en bewaar deze bijdragen voor uw nageslacht. Niemand garandeert immers het voortbestaan van vrije sites en blogs.

Uit het Engels vertaald en in het Nederlands aangevuld door lucky9

Met dank aan Bill Warner.